

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกที่กำลังก้าวหน้าในปัจจุบัน การรู้ภาษาของตนเพียงภาษาเดียวไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต¹ คนเราจำเป็นต้องรู้ภาษาต่างประเทศด้วย ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญและแพร่หลายที่สุด เป็นสื่อในการถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดและความเข้าใจระหว่างชนชาติต่าง ๆ จนอาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งมีประชาชนจำนวนมากหลายร้อยล้านคนใช้เป็นภาษาของตนหรือเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ ดังที่ เอฟ.จี.เฟรนช์ (F.G. French) ได้กล่าวเน้นความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีประชาชนมากกว่า 2000,000,000 คน ใช้เป็นภาษาแม่ และชาวยุโรป ออฟริกัน จีน ญี่ปุ่น อินเดีย และชาวอเมริกาใต้ อีกหลายล้านคนพูดและอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกปีละประมาณ 20,000,000 คน ทั้งนี้ไม่นับรวมเด็กอังกฤษและอเมริกัน²

เค.สุมราเมเนียน³ (K. Subrahmanian) ได้กล่าวถึงประโยชน์และหน้าที่ของภาษาอังกฤษไว้ว่า ในโลกปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษมีประโยชน์และหน้าที่หลายประการด้วยกัน เช่น เป็นภาษาประจำชาติของกลุ่มคนจำนวนมากในหลายทวีป เป็นภาษาที่ใช้ในทางการศึกษา เทคโนโลยี ทางธุรกิจ หรือการต่างประเทศในหลายประเทศในโลก นอกจากนี้ภาษา

¹Nelson Brooks, Language and Language Learning (New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1960),p. VII.

²F.G.French, The Teaching of English Abroad Part I : Aims and Methods (London : Oxford University Press, 1948), p.1.

³K.Subrahmanian, "Varieties of English : A Worldwide Questions," English Teaching Forum 15 (July 1977) : 22.

อังกฤษยังเป็นภาษาสากลสำหรับใช้ในการสื่อสาร

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือให้เรารู้ถึงโลกที่กว้างขวางออกไปตลอดจนเป็นพื้นฐานไปสู่การหาวิชาความรู้ในชั้นสูงขึ้น¹ นักการศึกษาจึงเริ่มคิดว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรที่จะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ประการ นั่นคือ ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนควบคู่ไปกับการเน้นการสอนองค์ประกอบ (Components) ของภาษา ได้แก่ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ นักการศึกษาพบว่าการที่จะให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาต่างประเทศได้อย่างดีนั้น ผู้เรียนต้องสามารถใช้องค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 3 ประการของภาษาได้เป็นอย่างดี องค์ประกอบทั้ง 3 นี้มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไรใกล้ชิดและมีลักษณะต่างกันไปในแต่ละภาษา² เดวิด พี. แฮร์ริส (David P. Harris) ได้กล่าวถึงความสำคัญขององค์ประกอบของภาษาไว้ว่า

ถ้าเรายอมรับว่าทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นทักษะอันซับซ้อน (Complex Skills) , เราควรพิจารณาว่าอะไรเป็นองค์ประกอบ (Components) อันสำคัญของทักษะแต่ละอย่าง โดยการคิดอย่างคร่าว ๆ เราพบว่าองค์ประกอบที่สำคัญมาก 2 อย่าง ซึ่งเป็นหัวใจของทักษะทั้ง 4 ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ และ คำศัพท์³

เอริค คับลิว. บอเออร์⁴ (Eric W. Bauer) ได้กล่าวสนับสนุนในเรื่องนี้ไว้ว่า

¹ กานดา ณ ฒกลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา (นครหลวงกรุงเทพเพชฌนบุรี: ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 7.

² เทพินทร์ สุนทรส, "การศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

³ David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York : McGraw-Hill Book Company, 1969), p.9.

⁴ Eric W. Bauer, "Testing Selected Areas of English Grammar," RELC (25-30 May 1970) : 199 - 200.

ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฟัง การอ่านเข้าใจ พอ ๆ กับการพูด และ การเขียน

โครงสร้างไวยากรณ์มีความสำคัญต่อการ เรียนรู้คำศัพท์ เพราะการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ โดยไม่เรียนลักษณะไวยากรณ์ไปด้วยนั้น นักเรียนจะไม่มีทางนำคำศัพท์ไปใช้ได้ พอล โรเบิร์ตส์¹ (Paul Roberts) ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า การรู้คำศัพท์มิได้หมายถึงการรู้ภาษา และมีได้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียนภาษา คนบางคนอาจเรียนรู้ความหมายของคำทุกคำในพจนานุกรม แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นคนเราจึงต้องเรียนรู้วิธีเรียงคำในประโยคและวิธีการออกเสียงด้วย

โครงสร้างไวยากรณ์จึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาและเป็นวิธีการ (Means) ที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทาง (End) ในการเรียนการสอนภาษา² ในปัจจุบันนี้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้สอนองค์ประกอบของภาษาให้สัมพันธ์กับทักษะของภาษาคือ ตัวอย่างเช่น ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น กล่าวไว้ว่า

ไวยากรณ์ในชั้นนี้ไม่นับเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก จากทักษะทั้งสี่ นับเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับทักษะ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน เท่า ๆ กัน จะแยกจากกันไม่ได้ ไวยากรณ์ในชั้นนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ภาษา จะต้องค่อย ๆ ขนานไปกับศัพท์และกระบวนที่เรียนในชั้น³

เมื่อโครงสร้างไวยากรณ์มีความสำคัญต่อทักษะและองค์ประกอบอื่น ๆ ของภาษาดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจึงมุ่งเน้นที่การสอนโครงสร้าง

¹Paul Roberts, Modern Grammar (New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1968), p.1

²Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Chicago: The University of Chicago Press, 1968), p.71.

³กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 (พระนคร : ครูสภา, 2516), หน้า 12.

ไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญ แต่เนื่องจากแต่ละภาษามีลักษณะโครงสร้างไวยากรณ์เป็นของตัวเอง โดยเฉพาะ ความแตกต่างทางด้านโครงสร้างของภาษาต่าง ๆ จึงเป็นความแตกต่างที่สำคัญที่สุดของภาษา¹ ฉะนั้น การที่จะทราบระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ สมรรถนะในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ วิธีหนึ่งที่จะวัดความสามารถในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ คือ การวัดด้วยแบบสอบ ถึงแม้ว่าครูทุกคนทราบดีว่าแบบสอบมีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาเพียงใด แต่ก็มีครูเป็นจำนวนมากที่รู้หลักและวิธีการรวมทั้งเทคนิคในการสร้างแบบสอบที่มีคุณภาพตามมาตรฐานดังที่ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครูได้เคยนำแบบสอบจากวิทยาลัยครูต่าง ๆ ไปวิจัย และโคพบข้อบกพร่องพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ข้อทดสอบบางข้อออกไม่ไฉน ผู้ทดสอบต้องการทราบอะไร
 2. เวลา และ จำนวนข้อทดสอบไม่สมดุลกัน
 3. แบบสอบบางฉบับมีเนื้อหาที่นำมาใช้สอนน้อยมาก แสดงว่าภาคเรียนนั้นเรียนน้อย
 4. ข้อทดสอบส่วนมากายเกินไปสำหรับระดับชั้นที่ทำการทดสอบ
 5. ข้อทดสอบบางข้อไม่ได้วัดอะไรเลย เพราะเด็กเดาได้โดยไม่ต้องอาศัยความรู้
 6. ครูไม่เข้าใจการออกข้อสอบเพื่อวัดการอ่านเข้าใจความ (Reading Comprehension)
 7. การพิมพ์ข้อสอบมีข้อผิดพลาดมาก
 8. แบบสอบบางฉบับไม่ระบุหัวข้อกระดาษสอบให้ชัดเจน ทำให้ยากแก่การค้นคว้าข้อ
- หลัง²

¹Robert Lado, Language Teaching : A Scientific Approach (New York : McGraw-Hill, Inc., 1964), p. 14.

²ถาวร สุกงกช, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาตอนต้น ของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2510), หน้า 3.

เมื่อโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และแบบสอบมีความสำคัญในการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ซึ่งเป็นระดับที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง
2. เพื่อหาความเที่ยง และความตรงของแบบสอบ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การสร้างแบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงครั้งนี้ ยึดเนื้อหาจากหนังสือ Rapid Review of English Grammar ของ Jean Praninskas และหนังสือ Kernel Lessons Intermediate ของ Robert O' neill ซึ่งเป็นหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ป.กศ.สูง

2. ตัวอย่างประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 2.1 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลองสอบ ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2519 วิทยาลัยครูพระนคร ศรีอยุธยา และ วิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 100 คน

- 2.2 ตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดสอบจริง ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงปีที่ 2 ปีการศึกษา 2519 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified Random Sampling)

การสุ่มตัวอย่างวิทยาลัยครูไคพลครั้งนี้

1. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และ วิทยาลัยครูจันทระเกษมเป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

2. วิทยาลัยครูเชียงใหม่ เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ

3. วิทยาลัยครูนครสวรรค์ เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูในภาคกลาง

4. วิทยาลัยครูจันทบุรี เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออก

5. วิทยาลัยครูนครราชสีมา เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียง

เหนือ

ในภาคใต้

6. วิทยาลัยครูสงขลา และ วิทยาลัยครูภูเก็ต เป็นตัวแทนของวิทยาลัยครู

รวมจำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการทดสอบจริง 385 คน

3. การวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาในเรื่องอายุ เพศ ความสามารถในการเรียนวิชาอื่น ๆ ของนักศึกษา อาชีพของบิดามารดา สิ่งแวดล้อมทางบ้าน และวิธีการสอนของครู

ความจำกัดของการวิจัย

คะแนนที่นักศึกษาได้รับ อาจจะไม่มาจากการสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษโดยแท้จริงของนักศึกษา เนื่องจากในขณะที่ทำการสอบอาจมีสภาพการบางอย่าง อย่าง เข้ามามีอิทธิพล ทำให้ผลการสอบคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง เช่น ความตื่นเต้น ความกังวลใจ ความไม่สบาย ความเกียจคร้าน อันอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน เมื่อนำผลการสอบมาวิเคราะห์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. สถาบันฝึกหัดครู จะได้แบบสอบถามความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตร วิชาการ ศึกษาชั้นสูงที่มีคุณภาพและ เชื่อถือได้

2. ครูภาษาอังกฤษอาจจะนำแบบสอบไปใช้ในการประเมินผลและปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
3. ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบตามหลักวิธีการวัดผลอย่างถูกต้อง

ขอตกลง เบื้องต้น

1. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่สร้างขึ้นใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ถือว่ามีความตรงในด้านเนื้อหา(Content Validity) ของระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง เนื่องจากได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้แล้วจำนวน 10 คน

2. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูทุกแห่งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2519 เป็นนักศึกษาที่ได้ผ่านการคัดเลือกมาแล้วและภาคเรียนนี้เป็นภาคเรียนสุดท้ายของหลักสูตร ซึ่งวิทยาลัยครูทุกแห่งใช้หลักสูตรเดียวกัน จึงถือว่านักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยเท่าเทียมกัน

นิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบ หมายถึงแบบสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง โดยยึดเนื้อหาจากหนังสือ Rapid Review of English Grammar และหนังสือ Kernel Lessons Intermediate

โครงสร้างภาษาอังกฤษ หมายถึง ระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเรียบเรียงส่วนประกอบของคำในภาษาอังกฤษ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2

การวิเคราะห์ข้อสอบ (Item Analysis) เป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในหลายวิธีที่ใช้สำหรับตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามในแบบสอบเป็นรายข้อว่า แต่ละข้อมีระดับความยาก และอำนาจจำแนกเป็นเท่าใด

ระดับความยาก (Degree of Difficulty) หมายถึง ความยากหรือง่ายของข้อสอบแต่ละข้อ ถ้ามีผู้ตอบถูกมาก แสดงว่า ข้อสอบขงนั้นง่าย ถ้ามีผู้ตอบถูกน้อย แสดงว่าข้อสอบขงนั้นยาก ค่าระดับความยากที่จัดว่าอยู่ในเกณฑ์คืออยู่ระหว่าง .20 ถึง .80

อำนาจจำแนก (Power of Discrimination) หมายถึง ความสามารถของข้อสอบแต่ละข้อที่แยกผู้เข้าสอบออกได้ตามระดับความสามารถ อำนาจจำแนกที่จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี และใช้ได้ มีค่าตั้งแต่ $+ .20$ ขึ้นไป

คุรุวิทยุทยทรพยากร
จุพาลงกรณัฒหาวิททยาลัทย